

Sygn. akt III Cz 51/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Dyrda (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 kwietnia 2016 roku

sprawy z powództwa(...) w W.

przeciwko E. M. (poprzednio D.)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 30 czerwca 2015 r, sygn. akt I C 525/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 51/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie 3 postanowienia z dnia 30 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy w Z. oddalił w pozostałym zakresie wnioski o uzupełnienie postanowienia w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu, uznając nie zachodzą przesłanki do przyznania wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w kwocie wyższej niż stawka minimalna.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego dodatkowych kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 300 zł podnosząc, że zakres dokonanych czynności uzasadniania podwyższenie stawki minimalnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 109 § 2 k.p.c. Sąd orzekając o wysokości przyznanych stronie kosztów procesu, bierze pod uwagę ich celowość oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy. Nadto przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego radcą prawnym sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Identyczne kryteria zostały wskazane w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 490 z późniejszymi zmianami). W § 2 ust. 2 tego rozporządzenia wskazano, że podstawę zasądzenia opłaty za czynności radcy prawnego z tytułu

zastępstwa prawnego, stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-4. W § 2 ust. 1 tego rozporządzenia wskazano, iż zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy radcy prawnego, a także charakter sprawy i wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, przy czym należy również uwzględnić granice określone w zdaniu § 2 ust. 2 w/w rozporządzenia, zgodnie z którym, opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

Podnoszony przez pozwaną zakres czynności podjętych w tym postępowaniu nie wykracza ponad zakres standardowych. Przedstawione przez pełnomocnika pozwanej czynności działane w niniejszej sprawie wynikały jedynie z prawidłowego realizowania prawa pozwanej do obrony. Nadto, stanowiły wyłącznie realizację przez pełnomocnika procesowego pozwanej ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego stosownie do art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2010r. Nr 10, poz. 65). Tym samym poprawne realizowanie tych obowiązków przez profesjonalnego pełnomocnika nie może uzasadniać traktowania prezentowanej przez niego postawy (podjętych czynności) jako ekstraordynaryjnej. W tym zakresie należy również traktować sporządzenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, który to wniosek de facto, był konieczny do skutecznego wniesienia sprzeciwu.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji po myśli art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda